

Отъ день на день се повече и повече
са чуватъ у насъ оплаквания, отъ сѣка е-
дна страна, че настанале безилодни годи-
ни. Старците са оплакватъ, че земята не
ражда вече така изобилно, както е раж-
дала едно време, и разсказватъ, че това
сѫщото тие сѫ слушале и отъ своите бащи ;
дѣто ще да са каже, земята, ако и полека,
ко се пакъ губи своята плодородностъ.

Широко е нашето хубаво отечество и въ
него има още много такива мѣста, дѣто
земята, безъ никакво наторяване, дава
добро жито и дѣто хората не знаятъ даже
аде да дѣнатъ торътъ, а изхврлятъ го на
упищата или въ долищата,—което ще да